58

ipse portauit. Suscepit enī infirmitates nras. ut esuriret. sitiret. fatigaret. contristaret. & adultimū moreret. Ab his in
firmitatib; sanauit eū ds pat. quando eū suscitauit amortuis. & collocauit eū addexterā suā. Sed & cott idie incorpore
suo qd ęcła ē. sanat xpc. eū acorruptionib; quę ppeccatū egerit fideles eius liberant. Sic ppheta pmittit. Qui ppitia
t omnib; iniquitatib; tuis. & sanat omīs infirmitates tuas. & redimet de interitu uitā tuā. Dne eduxisti ab infer
no animā meā. resuscitando me amortuis. Xpo enī spū emittente incruce. anima ei descendit adinfernū.
ut inde suos eriperet. Et inde eū ds pat eduxit die tcia reuocando eū adsuperos. Saluasti me adescendentib;
inlacū. hoc ē asocietate illorū q inpeccati uoragine demergunt. Quā uis omā locū infernū possint accipere iuxta
qd ppheta dno xpo dicit. Tu quo q; insanguine testamenti tui eduxisti uinctos tuos de lacu. inquo n ē aq.
inhunc lacū descendunt omīs q inpfundo errorū & peccatorū pmanent. Psallite dno sci ei. inuitat ppheta
credentes ut pplus beneficiis capiti & menbris ei collatis deo patri psallant. Et cfitemini inqt memorię scitati ei.
id naturę diuinitatis suę & misedę. natura & enī dei. bonitas & clementia. Memor g ds fuit scitatis suę. qua pecca
tores scificaret. & ex iniustis & impiis. iustos & scos faceret. Memor aut dr scitatis suę. q nūquā obliuiscit usitato
more scripturę. Et ille prior memor fuit scitatis suę ut nos scificando memores sui faceret. sic prior ipse dilex
nos. ut nos illū diligerem. Qm ira indignatione ei. peccante primo omī indignatione dei ira fuit. id inomne
gen humanū digne sup ducta ē: Vita u fuit inuoluntate ei fuit. Quando inplenitudine tēporū missus ē filius
dei inmundū. qui nos amorte eriperet. & uitā nobis cederet ętnā. Et hoc inuoluntate ei fuit. q nris uirib; sal
uari npoterim. & aduitā uenire. n psolā ei uoluntatē. Possum quoq; simplicit hoc accipere: q nobis peccantib; in
indignatione dei ira sit. penitentib; u & cuersis. uita inei uoluntate donet. Ad uesperū demorabit flet. & ad
matutinū lętitia. Peccante primo homine inparadiso uesperū fuit. q sol ueritatis & diuinę cognitionis humano
generi occubuit. succedentib; errorū & ignorantię tenebris. tc demorat ē flet. q plonga scła. hoc ē. p u ętates
mundi luctus errorū & pfunde noctis cecitas ctinuata ē. Matutinū u fuit quando nascente xpo sol iustitię
ortus ē & gaudiū mundo. pangelos nuntiatū. Possum quoq; uesperū intellegere traditione xpi. quando apli
flebant & tristabant. Matutinū u. tempus resurrectionis. quando apli cognita ei resurrectione gaudebant. Ego
aut dixi inhabundantia mea nmouebor inętnū. Vox xpi ē scdm humanitatē. Suā aut habundantiā pleni
tudinē diuinitatis dicit. quę inxpo corporalit habitauit. Verbū enī caro factū ē. & habitauit innobis. & uidim
eū plenū grę & ueritatis. Grām refert adhumanitatē: ueritas addiuinitatē: quę hominē illū inuna psona sus
ceperat. Iure g cfidebat se nmoueri inęternū. hoc ē ncōturbari. quē sua diuinitas cfirmabat. Dne inuolun
tate tua pstitisti. decori meo uirtutē. Exponit qdā m. unde haberet ut nmoueret inętnū. hoc ē n ex se. s; ex assu
mente deo. Inuoluntate inquit tua pstitisti decori meo uirtutē. qd dns etiā scdm humanitatē pulcherrim fue
rit. idē psalmista alibi testat dicens. Speciosus forma pfilis hominū. hanc speciositatē & decorē etiā inanima ei
possum accipere. qua scs. q innocens. q immaculat fuit. hic ē enī uer decor & uera pulchritudo. quā scam
innobis diligit ds. hic decorē pstitit ds pat. id [illegible] uirtutē. q dedit ei potestatē faciendorū signorū & miracu
lorū. Auertisti faciē tuā ame: & fact sū cturbat. Tamq diceret. dereliquisti me inpassione: & ideo cturbat sū id
ctristat. Unde ipse dicebat. Tristis ē anima mea usq; admortē. Et incruce posit: Ds ms qr me dereliquisti. Ergo
q auertisti faciē tuā ame: clamabo adte. & addnm meū depcabor. Qd id ipsū ē. qd & adte dne clamabo. Alter
Sunt quidā q inhabundantia uirtutū positi n deo ipsas uirtutes tribuunt aut grās agunt. Putantes se ase ip
sis eas habere. Ab his g auertit ds faciē suā. & recedente deo turbant temptationib;. sic q cogunt cognoscere in
firmitatē suā. & q ex se nihil boni habere possīt. g necesse ē ut fiat qd sequit. Adte dne clamabo & addnm meū
depcabor. Qui enī superi psallebat inlętitia iā humilis clamat & depcat dnm. Quę utilitas insanguine meo. dū des
cendo incorruptionē. Sensus talis ē. quid pficiet mea passio dū descendo incorruptionē. dū flagellis cędor. dū colaphi
zor dū crucifigor. Si gen humanū nsaluat. pcui salute carnē assupsi. Nā corruptio hic puulneratione cor
poris ponit. n ppitrę factione: alibi enī dr: N dabis scm tuū uidere corruptionē. Siue scdm cassiodorū. quę
utilitas insanguine meo. id inmorte mea. dū descendo incorruptionē. hoc ē si diu mansero inmorte. & corpus meū

e-codices

License: CC-BY-NC – St. Gallen, Stiftsbibliothek, Cod. Sang. 312, p. p.%2058 – Remigius of Auxerre, Expositio in psalmos (http://www.e-codices.ch/en/csg/0312/p.%2058)